

การศึกษาสภาพและปัญหา ในการประเมินและการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน
ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา

A STUDY OF THE CONDITIONS AND PROBLEMS IN EVALUATING AND
CREATING SCORING RUBRICS FOR EVALUATING THE 12 CORE VALUES
AT THE SECONDARY LEVEL

วิศพร จิโรจพันธ์¹ และกาญจนา เวชบรรพต²
Wassaporn Jirojphan¹ and Kanjana Wetbunpot²

^{1,2} สาขาวิชาคณิตศาสตร์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

^{1,2} B.Ed. (Mathematics), Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal
Patronage, Pathum Thani
E-mail: yingyim8@gmail.com

Received: February 14, 2019
Revised: July 19, 2019
Accepted: July 23, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษา และ 2) ศึกษาสภาพและปัญหาการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปราจีนบุรี และสระแก้ว จำนวน 3,606 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 348 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการและการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญต่อการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่าง ๆ ให้นักเรียน พยายามนำค่านิยมหลัก 12 ประการให้นักเรียนได้เรียนรู้ และมอบหมายให้กลุ่มสาระที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรมและทำการประเมินผล แต่ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถ่องแท้เกี่ยวกับการวัดประเมินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการวัดประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ และพบว่า ปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัศึกษานั้น คือ ครูยังไม่เข้าใจความหมายของค่านิยมอย่างลึกซึ้ง ขาดการชี้แนะ จึงทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกิจกรรมที่เสริมค่านิยมหลัก 12 ประการ และการประเมินผลหลังจากทำกิจกรรมได้อย่างละเอียดและถ่องแท้ ซึ่งทั้งนี้ครูต้องการให้โรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ครูสามารถวัดประเมินผลค่านิยมหลัก 12 ประการ ได้ชัดเจนและถูกต้องเหมาะสมกว่าที่เป็น

และพบว่าสภาพและปัญหาในการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา นั้นคือ ครูและโรงเรียน ยังไม่คุ้นเคยและขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการนำมาใช้ในการวัดประเมิน คิดว่าเป็นภาระที่จะต้องมาสร้างและมาใช้ ขาดผู้ปรึกษา จึงทำให้ไม่มั่นใจในการใช้งาน และพบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าโรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะแนะนำ ให้ความรู้โดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ จะทำให้สามารถใช้และสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนให้เป็นประโยชน์ เพื่อนำมาใช้ในการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการได้ต่อไป

คำสำคัญ

กฎเกณฑ์การให้คะแนนค่านิยมหลัก 12 ประการ การประเมิน

ABSTRACT

The purpose of this research were 1) to study the conditions and problems in evaluating and creating scoring rubrics for evaluating the 12 core values at the secondary level; and 2) to study the conditions and problems of creating scoring rubrics for evaluating the 12 core values at the secondary level. The population used in the research was 3,606 teachers of basic education level under the Office of the Basic Education Commission for Secondary Education in Pathumthani, Prachinburi, and Sa Kaeo. The 348 people of the sample group was collected by using the Stratified Random Sampling. The instrument used in this research was a questionnaire that inquired about the conditions and problems of evaluating the 12 core values and creating scoring rubrics for evaluating the 12 core values at the secondary level. The data was analyzed by using frequency, percentage and content analysis.

The result of the research showed that the school recognizes the importance of cultivating good consciousness for the students. They tried to educate the 12 core values for the students to learn and they have assigned the relevant groups to organize activities and evaluate. Anyway, the teacher still lacks the knowledge and understanding of the measurement and evaluation that is appropriate and consistent with the measurement and evaluation of the 12 core values. Moreover, it was found that the problem in evaluating the 12 core values in the secondary level is that teachers do not understand the meaning of values deeply because they do not receive guidance. They are unable to organize teaching activities and activities that enhance the 12 core values and the evaluation after doing activities thoroughly and perfectly. The teachers want the schools or the related agencies to help in various ways, so that the teachers can measure and evaluate the 12 core values clearly and accurately than they should be. It also showed that the conditions and problems in creating scoring rubrics for evaluating the 12 core values at the secondary level is that the teachers and the

schools are not familiar and they lack the knowledge and understanding of the scoring rubrics used in the assessment. They think it is a burden to build and use. They do not receive counseling. Therefore, they are not confident in their use. And it was found that they mostly commented that the schools or the related agencies should introduce or provide knowledge by organizing various activities. Therefore, they will be able to use and create useful scoring rubric to be used in evaluating the 12 core values.

Keywords

Scoring rubrics For 12 Core Value, Evaluation

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 – 2561) มุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยมีเป้าหมายหลักสามประการ คือ พัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนของสังคม ในการบริหารการศึกษา (Office of the Education Council, 2009) โดยมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ได้มีการกำหนดกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาของชาติ ที่ให้ความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพครู และจะเห็นได้ว่า รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาซึ่งเห็นได้จากจาก คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี จะได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ในวันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2557 นโยบายรัฐบาล 11 ด้าน ทั้งนี้ นโยบาย ด้านการศึกษาได้กำหนดไว้ใน ข้อที่ 4. คือ การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีการให้ความสำคัญกับ การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้ง การศึกษาในระบบ และการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถ เรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ โดยประกาศค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ เป็นเป้าหมาย การพัฒนาคนด้านคุณลักษณะให้เยาวชนไทยมีคุณภาพเพิ่มขึ้น (The Secretariat of the Prime Minister, 2014) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในเรื่องของลักษณะ ผู้เรียนและลักษณะกระบวนการเรียนรู้สามารถสรุปเป็นสาระสำคัญได้ดังนี้ คือ ลักษณะผู้เรียนที่พึง ประสงค์ คือ ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุขคนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมี คุณภาพ มี จิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก และจากนโยบายข้อ 4 ยังมุ่งเน้นการพัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณ ของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่ เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การ เรียนทางไกล การเรียนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่ สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

แต่จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องความพร้อม ในการปฏิบัติงานของครู นั้น พบว่า มีปัญหาหลายด้าน หนึ่งในนั้นคือ ความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านกระบวนการวัดและ

ประเมินผลของครูยังขาดทักษะที่จำเป็นบางประการ โดยครูขาดทักษะและมีปัญหาด้านทัศนคติในการวัดและประเมินผลผู้เรียนและโดยแท้จริงแล้ว ความสามารถด้านการวัดและประเมินผลของครูมีความสำคัญและความจำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในทุกทักษะ ขาดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในการวัดประเมิน ส่วนมากข้อสอบของครูมุ่งแต่จะวัดพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำและมีปัญหาในด้านทัศนคติต่อกระบวนการวัดและประเมินผล (Puapimolsiria, 2007; Jongruck, 2000) และตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ควรมีวิธีการที่หลากหลายและเน้นการวัดประเมินตามสภาพจริง ไม่ใช้รูปแบบการวัดและประเมินผลแบบดั้งเดิม เนื่องจากไม่สามารถวัดความก้าวหน้าและผลผลิตที่สลับซับซ้อนที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในหลาย ๆ ด้านได้ ซึ่ง Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education (1996) ซึ่งสรุปได้ว่าการวัดและประเมินตามสภาพจริงเป็นการประเมินแบบบูรณาการ วิธีการประเมินควรมีที่หลากหลาย ดังนั้นการประเมินผลจากสภาพจริงจะต้องมีความต่อเนื่องในการให้ข้อมูลในเชิงคุณภาพที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนได้ใช้เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการประเมินผลจากสภาพจริงต้องอาศัยกฎเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring rubrics) เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน ผู้สอนสามารถดำเนินการประเมินผลงานผู้เรียนได้อย่างโปร่งใส เชื่อถือได้ และสะท้อนให้เห็นการให้คะแนนยุติธรรม ชัดเจน และยังให้ข้อมูลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียนในการพัฒนาหรือปรับปรุง งานของตนเองได้ ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ ให้เป้าหมายการแสดงออกของผู้เรียนมีความชัดเจนขึ้น นำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์หรือสมรรถภาพที่สำคัญของมาตรฐานการศึกษาได้ (Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education, 1996; Ministry of Education, 2003)

จากความสำคัญของการส่งเสริม พัฒนา plugged ค่านิยมหลัก 12 ประการให้แก่ผู้เรียน และความสำคัญของการประเมินผลตามสภาพจริงที่อาศัยกฎเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring rubrics) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาส่งเสริม นั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาสภาพและปัญหาในการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษาและการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษาเป็นอันดับแรกเพื่อมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคู่มือเพื่อสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษาในลำดับต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. สภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างไร
2. สภาพและปัญหาการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12

ประการระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษา
- 2) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ ประเภทของการวิจัย (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 3 ตอน เพื่อสำรวจสภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษาและการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปราจีนบุรีและ สระแก้ว จำนวน 3,606 คน ซึ่งจังหวัดปทุมธานี และจังหวัดสระแก้ว เป็นเขตพื้นที่ทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ต้องรับผิดชอบ ในฐานะสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และจังหวัดปราจีนบุรี เป็นจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับจังหวัดสระแก้วและไม่มีมหาวิทยาลัยราชภัฏในจังหวัด

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัย คือ ครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดปทุมธานี ปราจีนบุรี และสระแก้ว ระดับมัธยมศึกษา โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของเครจซี่ และมอร์แกน เมื่อทราบขนาดของประชากร และกำหนดให้ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 และระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 348 คน โดยแยกเป็น 3 จังหวัด คือ จังหวัดปทุมธานี ปราจีนบุรี และ สระแก้ว ตามสัดส่วนของประชากร โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัด	ประชากร	ตัวอย่าง
ปทุมธานี	1,313	127
ปราจีนบุรี	1,096	106
สระแก้ว	1,197	115
รวม	3,606	348

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษา และการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 3 สภาพและปัญหาการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ได้แก่ด้านคุณธรรมจริยธรรม การปลูกฝังค่านิยม หลักสูตรการศึกษาและเอกสารเกี่ยวกับค่านิยมหลัก 12 ประการ
 - 2) สร้างเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษา และการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา
 - 3) นำเครื่องมือที่สร้างเรียบร้อยแล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (IOC) โดยข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 และผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำการปรับปรุง ภาษา ที่ใช้ในข้อคำถามโดยให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
 - 4) จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อความในแบบสอบถามอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์สำหรับโรงเรียนจังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
- ข้อมูลหลักในตอนนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากข้อคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ส่วนข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษา และการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 348 คน ใน 3 จังหวัด ได้แก่ ปทุมธานี ปราจีนบุรี และสระบุรี ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาสภาพการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ที่ได้จากการสอบถามจากแบบสอบถามสรุปได้เป็นประเด็นดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	105 คน	30.17
หญิง	243 คน	69.83
รวม	348 คน	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 69.83 และเป็นเพศชาย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 30.17

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การสอน

ประสบการณ์การสอน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3 ปี	78	22.41
3 – 5 ปี	146	41.96
มากกว่า 5 ปี	124	35.63
รวม	348 คน	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอน 3-5 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 41.96 รองลงมา มีประสบการณ์การสอน มากกว่า 5 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 35.63 และมีประสบการณ์การสอน น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 22.41

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ของครู ระดับมัธยมศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากข้อคำถามปลายเปิด ด้านสภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษา พบว่า

1. ด้านสภาพการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัศึกษานั้น โรงเรียนได้มีการดำเนินการเรื่องค่านิยมหลัก 12 ประการให้นักเรียน ซึ่งตระหนักว่ามีความสำคัญต่อการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่าง ๆ ให้นักเรียน โดยโรงเรียนพยายามนำค่านิยมหลัก 12 ประการให้นักเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งอยู่ในรูปแบบการจัดกิจกรรมทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ผสมผสานในชีวิตประจำวันของนักเรียนขณะอยู่ในโรงเรียน และมีการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับกิจกรรมสำคัญต่าง ๆ เช่น วันสำคัญต่าง ๆ อีกทั้งมอบหมายให้กลุ่มสาระที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรมและทำการประเมินผล และการวัดประเมินผลหลังจากที่โรงเรียนและครูส่งเสริมและพัฒนาแล้วนั้น การวัดประเมินผลอาศัยความรู้ความเข้าใจที่ครูมี ซึ่งส่วนใหญ่ยังพบว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถ่องแท้ เกี่ยวกับการวัดประเมินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการวัดประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ เนื่องจากครูเคยชินกับการวัดประเมินแบบ paper and pencil ซึ่งการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ เป็นการประเมินที่เน้นการปฏิบัติและความรู้สึกนึกคิด ตัวอย่างคำตอบจากข้อคำถามปลายเปิดของครู ดังนี้

“....การสอนค่านิยมหลัก 12 ประการในปัจจุบันมีการสอนที่เปิดภาคบังคับของทุกโรงเรียน เนื่องจากจะเป็นการปลูกฝังความรักชาติ ความกตัญญูของนักเรียน ในรูปแบบการสอนในปัจจุบันเน้นการทำกิจกรรม ความเข้าใจถึงความหมายของแต่ละข้อ ซึ่งนักเรียนจะได้นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติต่อไป โดยส่วนใหญ่แทบทุกโรงเรียนจะมอบหมายให้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จัดกิจกรรมและประเมินผู้เรียนตามหัวข้อค่านิยมหลัก 12 ประการ เช่น โรงเรียนมีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนรักชาติ ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเอง เป็นพลเมืองดีท่ามกลางการร่วมงานเป็นกลุ่ม ตั้งใจเรียน เคารพกฎในห้องเรียนและกฎของโรงเรียน ส่งเสริมนักเรียนมีจิตอาสาพัฒนาโรงเรียน ชุมชน วัด ให้นักเรียนศึกษาและทำตามคำสอนของศาสนา รักชาติวัฒนธรรมไทย

โดยนักเรียนมีจิตใจและร่างกายเข้มแข็ง อีกทั้งครูเคยชินกับการวัดประเมินในกระดาน จัดสอบโดยใช้ข้อสอบเป็นเครื่องมือ ถึงแม้จะมีการประเมินจากการปฏิบัติบ้าง แต่การวัดประเมินดังกล่าวเป็นลักษณะความรู้ ทักษะ ที่เป็นการวัดประเมินในวิชาที่ตนเองสอน ซึ่งการวัดประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการถือว่าเป็นเรื่องใหม่ที่ยากและท้าทาย....”

“...เราจัดการเรียนการสอน โดยมีการสอดแทรกความรู้ และการปฏิบัติตนให้เหมาะสม โดยใช้ค่านิยมหลัก 12 ประการ เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมร่วมกัน และเราอาศัยความรู้ความเข้าใจที่ตนเองมีทำการวัดประเมินค่านิยมหลัก เช่น จากการที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม หรือ ความถี่ในการปฏิบัติ หรือใช้การสอบถามจากตัวนักเรียนโดยตรง หรือใช้การถามตอบคำถาม หรือใช้การแจกแบบสอบถาม ถามข้อมูล....”

“...โรงเรียนมีการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนจำและฝึกปฏิบัติ แสดงบทบาทสมมติชี้ถึงเหตุการณ์จริง เป็นการสอนค่านิยมหลัก 12 ประการ ให้นักเรียนเกิดความตระหนักในการปฏิบัติ และจัดกิจกรรมให้นักเรียนกระทำ เช่น การตักบาตรตอนเช้าทุกวันอังคาร โดยใช้ชื่อว่า เติมนบุญ กิจกรรมเปิดลานวิชาการ กิจกรรมเลือกตั้งประธานนักเรียน กิจกรรมวันแม่ กิจกรรมวันพ่อ กิจกรรมสอบฟังธรรม กิจกรรมวันลอยกระทงโดยใช้วัสดุธรรมชาติ ฯลฯ โดยให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม บันทึกภาพขณะทำกิจกรรมแล้วนำไปติดในสมุดกิจกรรมไว้ให้ตรงกับกิจกรรมที่โรงเรียนกำหนด รวมถึงจัดทำเอกสารและป้ายนิเทศค่านิยมหลัก 12 ประการ ติดไว้ตามป้ายนิเทศของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้อ่านและท่องจำ ส่วนการวัดและประเมินผลนั้นบางวิธีการและเครื่องมือยังไม่สอดคล้องและเหมาะสม เช่น สอบถามนักเรียนเกี่ยวกับศีลธรรม คุณธรรม หรือพฤติกรรมที่อยู่ที่บ้าน และบางค่านิยม ครูดำเนินการวัดประเมินเพียงครั้งเดียว หรือใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ในการเก็บข้อมูล....”

2. ด้านปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษา นั้นครูและโรงเรียน มีปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ กล่าวคือ ขาดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องของรูปแบบการจัดกิจกรรม/การสอน โดยขาดการวางแผน ออกแบบ การสอนและการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เน้นการท่องจำ ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจของครู/นักเรียน ส่วนใหญ่ครูยังไม่เข้าใจความหมายของค่านิยมอย่างลึกซึ้ง อาศัยความพยายามในการทำความเข้าใจเอง ขาดการชี้แนะแนะนำจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมที่เสริมค่านิยมหลัก 12 ประการ และการประเมินผลหลังจากทำกิจกรรมได้อย่างละเอียดและถ่องแท้ อีกทั้งในการสรุปผลยังขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานที่จะนำมาช่วยให้เกิดความชัดเจน ซึ่งทั้งนี้ครูต้องการให้โรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ครูสามารถวัดประเมินผลค่านิยมหลัก 12 ประการ ได้ชัดเจนและถูกต้องเหมาะสมกว่าที่เป็น ตัวอย่างคำตอบจากข้อคำถามปลายเปิดของครู ดังนี้

“...ค่านิยมหลัก 12 ประการ เป็นเรื่องใหม่ที่ครูต้องพยายามศึกษาและทำความเข้าใจคำขยายความหมายของค่านิยมหลัก 12 ข้อ และสอนให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจและยังสับสน ขาดการชี้แนะ แนวทางจากหน่วยงาน หรือส่วนกลาง จึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขาดการวางรูปแบบการสอนที่ชัดเจน เมื่อขาดการวางรูปแบบที่ชัดเจน ทำให้ครูวางแผน ขั้นตอน ในการวัดประเมินลำบาก ซึ่งบางกิจกรรมอาจต้องมีการวัดประเมิน

เป็นระยะ จึงทำให้สรุปได้ว่านักเรียนทำได้หรือไม่ แต่ไม่สามารถบอกได้ว่า นักเรียนมีพัฒนาการหรือไม่อย่างไร....”

“....เราและเพื่อนครูส่วนใหญ่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถท่องจำได้ ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ได้แต่ท่องจำ ในทางปฏิบัตินักเรียนยังไม่ปฏิบัติตามค่านิยมหลัก 12 ประการ ทำให้ไม่สามารถวัดประเมินได้ว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจจริงหรือไม่ หรือไม่ สามารถบอกได้ว่านักเรียนเกิดลักษณะนิสัยนั้น ๆ ตามค่านิยมหลัก 12 ประการ จริงหรือไม่ และการวัดและการประเมินค่านิยมบางข้อ ยากต่อการวัดและประเมินผล หรือ ค่านิยมบางข้อไม่สามารถวัดและประเมินได้โดยตรงจึงเป็นปัญหาต่อการประเมิน เช่น ความซื่อสัตย์ มีศีลธรรม ทำให้เราและเพื่อนครูรู้สึกเบื่อ ท้อแท้ เป็นภาระ....”

“....ข้าพเจ้าคิดว่าวิธีการและเครื่องมือที่ตนเองนำมาวัดและประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการนั้น ขาดความสอดคล้องและเหมาะสมในบางค่านิยม หรือระยะเวลาในการวัดและประเมินไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถสรุปผลได้อย่างชัดเจน และในการตัดสินใจตัดสินและสรุปผล ยังขาดเกณฑ์หรือรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน เชื่อมั่นได้ ที่มีความประจักษ์ชัดในการตัดสินใจตัดสินและสรุปผลที่แน่นอน....”

“....ดิฉันและครูอีกหลายท่านในโรงเรียนต้องศึกษาด้วยตนเองหรือนำความรู้ที่มีมาใช้ จึงอยากให้โรงเรียนดำเนินการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำรูปแบบหรือเครื่องมือแกนกลาง หรือมาให้ความรู้ ในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ จัดอบรม นิเทศกำกับติดตามหรือ สร้างคู่มือ หรือรูปแบบกลาง ในการวัดประเมิน....”

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาในการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากข้อคำถามปลายเปิดสภาพและปัญหาในการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมิน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา พบว่า ครูและโรงเรียน ยังไม่คุ้นเคยและขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการนำมาใช้ในการวัดประเมิน คิดว่าเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก เป็นภาระที่จะต้องมาสร้างและมาใช้ และคิดว่าสิ่งที่ตนเองสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนมานั้น จะสามารถใช้ได้หรือไม่ ซึ่งไม่สามารถที่จะสอบถามหรือขอคำแนะนำจากผู้รู้ได้ จึงทำให้ไม่มั่นใจในการใช้งาน และพบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าโรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจะแนะนำ ให้ความรู้โดยการจัดกิจกรรม การอบรม หรือการทำworkshop หรือการสร้างคู่มือ หรือมี การนิเทศกำกับติดตาม จะทำให้สามารถใช้และสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนให้เป็นประโยชน์ เพื่อนำมาใช้ในการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการได้ต่อไป ตัวอย่างคำตอบจากข้อคำถามปลายเปิดของครู ดังนี้

“....ดิฉันไม่เคยรู้จักกฎเกณฑ์การให้คะแนนมาก่อน จึงไม่ได้นำมาใช้ในการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา แต่เพื่อนครูอีกท่านรู้จักและนำมาใช้ ทำให้การประเมินผล ไม่เป็นในทิศทางเดียวกัน และทำให้ไม่สามารถสรุปผลการประเมินได้อย่างชัดเจนหรือถูกต้องทั้งที่อยู่กลุ่มสาระเดียวกัน....”

“.... ดิฉันเคยเข้ารับการอบรมเรื่องการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน แต่ดิฉันขาดความมั่นใจว่ากฎเกณฑ์การให้คะแนนที่ตนเองสร้างขึ้นจะสามารถใช้ได้ดีมากน้อยเพียงใด....”

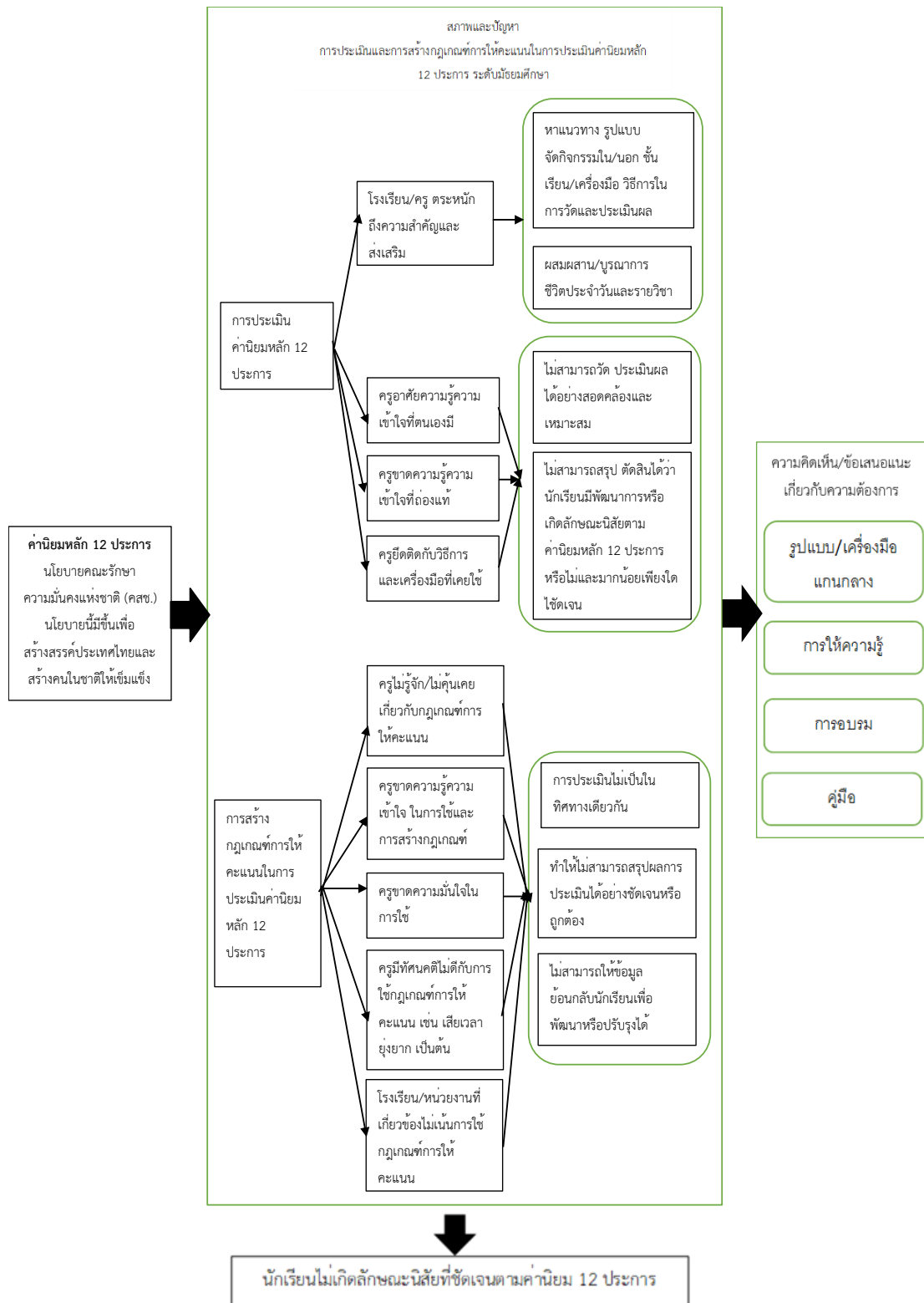
“.... ครูในกลุ่มสาระข้าพเจ้ารวมถึงตัวข้าพเจ้าเอง ขาดความรู้ความเข้าใจ ในการใช้และการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อนำมาใช้ในการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ และโรงเรียน

หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังไม่ได้เน้นการใช้กฎเกณฑ์การให้คะแนน เท่าที่ควร ครูบางคนต้องศึกษาด้วยตนเอง ข้าพเจ้าและเพื่อนจึงอยากให้มีการให้ความรู้ โดยการจัดอบรม หรือ คู่มือ เพื่อให้ครูได้มีความรู้ความเข้าใจที่ถ่องแท้ สามารถปรึกษาหรือขอคำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาในการใช้และสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อนำมาใช้ในการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการได้....”

“....ผมนำกฎเกณฑ์การให้คะแนน มาใช้ประเมินแต่ไม่สามารถสรุปผลได้ และผมต้องการให้คำแนะนำทั้งข้อที่ควรพัฒนาและข้อควรปรับปรุง แต่ข้อมูลที่ได้จากการวัดประเมินยังไม่ชัดเจน....”

“....การที่จะต้องมาใช้หรือสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน ทำให้ยุ่งยาก เสียเวลา เพิ่มภาระแก่ครูผู้สอน....”

โดยจากการสรุปสังเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของครูระดับมัธยมศึกษา จำนวน 348 คน จาก 3 จังหวัด คือ จังหวัดปทุมธานี ปราจีนบุรี และสระแก้ว ถึงสภาพและปัญหา ในการประเมิน และการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา สรุปได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แผนภูมิภาพอธิบายสภาพและปัญหา ในการประเมินและการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน ค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา

อภิปรายผล

1) ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยพบว่า สภาพการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ระดับมัธยมศึกษา เป็นภาคบังคับที่โรงเรียนทุกโรงเรียนต้องดำเนินการ ทั้งโรงเรียนและครูผู้สอนจะต้องพยายามทำความเข้าใจและทำการศึกษเพื่อนำมาใช้ในการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดค่านิยมหลัก 12 ประการ แต่ทั้งนี้ครูผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับการวัดและประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ไม่มีทิศทางที่เป็นแนวทางหรือรูปแบบในการประเมิน ทำให้ครูไม่มั่นใจที่จะทำการประเมิน และไม่สามารถสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อทำการประเมิน ทำให้เกิดปัญหาขึ้นในการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2008) ที่ได้ศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผล ในมุมมองของครูที่เกิดจากการวัดประเมินผลตาม พรบ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในลักษณะปัญหาเกี่ยวกับมีความสับสนยังไม่เข้าใจในคำศัพท์เกี่ยวกับหลักสูตร ขาดความมั่นใจในวิธีการปฏิบัติในการวัดประเมิน โดยเฉพาะเทคนิคการวัดประเมิน และที่สำคัญไม่มีเอกสารและแบบฟอร์มให้ดำเนินการ ทำให้เกิดเป็นภาระของครู อีกทั้งสอดคล้องกับและงานวิจัยของสุวิมล ว่องวานิช (Wongwanich, 2007) สรุปได้ดังนี้ 1) ปัญหาของการวัดการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการวัดการปฏิบัติงานยังมีน้อย เครื่องมือในการวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน 2) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการวัดกระบวนการกับการวัดผลงาน พบว่ามีการวัดผลงานมากกว่าการวัดกระบวนการ 3) ปัญหาคุณภาพของผู้วัด มาตรฐานการให้คะแนนและเกณฑ์การวัดและประเมินผลยังไม่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่ควรตระหนักถึงปัญหาของการที่ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจ หรือ ทักษะในการวัดประเมินที่จะส่งเสริมการเสริมสร้างค่านิยมหลัก 12 ประการ และกิจกรรมที่ครูผู้สอนเน้นแต่ให้นักเรียนท่องจำได้อย่างเดียว โดยไม่มีวิธีการที่เป็นรูปแบบชัดเจน ซึ่งในทางปฏิบัตินักเรียนยังไม่ปฏิบัติตามค่านิยมหลัก 12 ประการ ทั้งนี้อาจจะด้วยเหตุผลหลายประการ

2) ผลการศึกษาสภาพและปัญหาในการการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการระดับมัธยมศึกษา

ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการวัดประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการและการสร้างเครื่องมือเพื่อมารองรับการวัดประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ โดยการวัดผลประเมินผลผู้เรียนยังไม่หลากหลาย ส่วนมากจะเน้นการประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้ถูกประเมินเป็นตัวตัดสิน แต่ต้องสังเกตแบบซ้ำ ๆ ควรมีเกณฑ์การประเมินรายข้อที่ชัดเจน ที่มากกว่าการประเมินด้วยการสังเกตและความรู้สึก เพราะอาจมีการประเมินด้วยความลำเอียง โดยสภาพปัญหาการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการนั้น ในบางข้อไม่สามารถวัดและประเมินผลออกมาได้ว่าผู้เรียนทำจริงหรือปฏิบัติจริงหรือไม่ เช่น ค่านิยมที่พูดถึงเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ ในการสอนหรือจำลองสถานการณ์ผู้เรียนอาจจะมีความซื่อสัตย์จริง เนื่องจากในความเป็นจริงแล้วเมื่อผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้มีการประเมินติดตาม

การวัดผลและประเมินผลเชิงประจักษ์บางหัวข้อต้องใช้ความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย แต่ก็ยังขาดความร่วมมือทำให้ผลยังขาดความคลาดเคลื่อนตามความจริง อีกทั้งการให้คะแนนสำหรับการประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ ควรประเมินอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดเป็นพฤติกรรมที่ยั่งยืน โดย

ส่วนใหญ่ครูผู้สอนไม่สามารถประเมินได้เนื่องจากไม่มีความรู้อย่างถ่องแท้และพบว่าครูผู้สอนกล่าวว่าไม่มีตัวอย่างการประเมินให้เห็นเป็นรูปธรรม ดังนั้น การสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ จะเป็นวิธีการในการวัดประเมินที่ทำให้การประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ มีมาตรฐานและมีความเป็นปรนัยในการแปลผลมากที่สุด เช่นจากงานวิจัยของ นันทนัช อ่อนพวน (Ornpuan, 2010) ได้พัฒนาคู่มือการสร้างรูบรีคเพื่อให้คะแนนสำหรับการประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียน เพื่อความเป็นปรนัยของเครื่องมือ สอดคล้องกับ O'Brien, Franks and Stowe (2008) ที่พบว่า ผลการประเมินที่ได้จากรูบรีคจะดีกว่าผลการประเมินที่ได้จากแบบตรวจสอบรายการ และทำให้มีความสะดวกมากขึ้น และสอดคล้องกับ Pindiprolu, Lignugaris/Kraft, Rule, Peterson and Slocum (2005) พัฒนารูบรีคแบบทั่วไป (Generic Scoring Rubric) สำหรับการประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียนในกรณีประเมินลักษณะนิสัยการทำงาน รูบรีคประเภทนี้สร้างขึ้นมาเพื่อพัฒนารูบรีคแบบเจาะจง (Specific Scoring Rubric) ซึ่งรูบรีคแบบทั่วไป ประกอบด้วย ค่าความเที่ยงของคะแนนคำตอบของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ และประโยชน์ในการประเมินคำตอบของผู้เรียนสำหรับคำอธิบายข้อผิดพลาด นอกจากนี้ยังศึกษาความสำคัญของรูบรีคในการประเมินระดับวิทยฐานะของผู้สอน และข้อจำกัดของรูบรีค

ข้อเสนอแนะ

1) ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครู สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลเกี่ยวกับค่านิยมหลัก 12 ประการ ให้หลากหลาย เนื่องจากครูส่วนใหญ่มีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินเกี่ยวกับค่านิยมหลัก 12 ประการ ครูเน้นแต่ให้นักเรียนท่องจำอย่างเดียว โดยไม่มีวิธีการที่เป็นรูปแบบชัดเจน ซึ่งในทางปฏิบัตินักเรียนยังไม่ปฏิบัติและตระหนักในค่านิยมหลัก 12 ประการ อย่างแท้จริง

2) ครูมีการวัดผลประเมินผลผู้เรียน ค่านิยมหลัก 12 ประการ ยังไม่หลากหลาย และค่านิยมบางประการยากต่อการวัดและประเมินผล ทำให้เลือกวิธีการวัดประเมินและเครื่องมือไม่เหมาะสม และไม่มีเกณฑ์การวัดผลประเมินผลรวมถึงรูปแบบการประเมินที่ชัดเจน ควรส่งเสริมและสร้างทักษะให้ครู สามารถสร้างและใช้กฎเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการ จะทำให้มีรูปแบบการประเมินที่มีมาตรฐานและมีความเป็นปรนัยมากที่สุด

3) ควรมีการจัดอบรมการจัดกิจกรรมการวัดผลและประเมินผลให้หลากหลายเพื่อมาใช้สำหรับประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการของครูเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงอย่างมีประสิทธิภาพ

References

Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education.

(1996). *Kānpromœn tām saphāp c̄hing* [Authentic Assessment]. Bangkok: Kurusapha Ladprow Publishing.

- Jongruck, T. (2000). *Krabuānkān wat læ pramcēnphon kān rīan nai rōngriān prathom suksā: suksā kōrānī rōngriān patirūp kānsuksā sangkat samnakngān kān prathom suksā chāngwat nōng khāi* [Measurement and evaluation process in primary school: a case study of schools under the educational reform project, the Office of Provincial, Primary Education, Nongkhai Province]. Master's thesis. Educational Measurement and Evaluation, Education, Khon Kaen University.
- Ministry of Education. (2003). *Phrarātchabanyat kānsuksā hāeng chāt Phō,So, 2542 læ thī kākhai phoēmtoēm (chabap thī 2) Phō,So, 2545* [The National Education Act BE 1999 (No. 2) and BE 2002 promulgated version]. Bangkok: Printing Press of the Express Transportation Organization of Thailand (E.T.O.).
- O'Brien, E. C., Franks, M. A., and Stowe, D. C. (2008). Multiple rubric-based assessments of Student Case presentations. *American Journal of Pharmaceutical Education*. 72(3), 1-7.
- Office of the Education Council. (2008). *Krōp thitthāng kānphatthana kānsuksā nai chuāng phāen phatthana sēthakit læ sangkhom hāeng chāt chabap thī sip (Phō,So, 2550 - 2554) thī sōtkhlōng kap phāenkān suksā hāeng chāt (Phō,So, 2545- 2559) chabap sarup*. [The development of national economic and Social Development Plan (B.E. 2550-2554) in accordance with the National Education Plan (B.E. 2545-2559) Summary version]. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Office of the Education Council. (2009). *Khōsāncē kanpatirū kānsuksā nai thotsawat thī sōng (Phō,So, sōngphanhārōihasipsōng - sōngphanhārōihoksip'et)*. [Education Reform Proposal in the second decade (year 2009-2018)]. Bangkok: Prigwhan Graphic Company.
- Ornpuan, N. (2010). *Kānphatthana khūmū kānsāng rū brik phūa hai khanāen samrap kānpramcēn kān patibat ngān khōng phū rīan*. [Development of a handbook for creating scoring rubric for students' performance assessment]. Master's thesis. Chulalongkorn University.
- Pindiprolu, S. S., Lignugaris/kraft, B., Rule, S., Peterson, S., and Slocum, T. (2005). Scoring rubric for Assessing students' performance on functional behavior assessment cases. *Teacher Education and Special Education*. 28(2), 79-91.

- Puapimolsiria, P. (2007). **Kānsuksā khwāmru lāe panhā kān wat lāe pramoēnphon tām laksut kānsuksā naphun thān Phutthasakkarat sōngphanhārōisisipsi khōng khru radap matthayommasuksā rōngriān ‘ēkkachon khēt phūnthi kānsuksā Krung Thep Mahā Nakhon khēt 1.** [A Study of Knowledge and Problems in Measurement and Evaluation Regarding the Basic Curriculum B.E. 2544 (C.E.2001) for Private Primary Schools under the Jurisdiction of the Bangkok Educational District, Area 1 Office]. Master's thesis. Educational Measurement and Evaluation. Ramkhamhaeng University.
- The Secretariat of the Prime Minister. (2014). **Khō sō chō kamnot 12 khāniyom lak khōng Khon Thai phūa sāngsan prathet Thai hai khemkhæng.** [NCPO has defined the core values of the Thai people in order to create a strong Thailand]. Retrieved from <http://www.thaigov.go.th/index.php/th/news1/item/84708-id84708.html>.
- Wongwanich, S. (2007). **Kān wat thaksa kān patibat.** [Performance Testing]. 4th edition. Journal of Test No. 4. Enter of Textbook and Document Academic, Faculty of Education. Bangkok: Chulalongkorn University.